

Svar:

Aftjening af værnepligt – såvel som militærnægter som ved bistandsarbejde i udviklingslandene – er typiske eksempler på situationer, hvor det ved 9 måneders periodens udløb er *godtgjort*, at de pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv, og hvor hjælpen efter bistandslovens § 37 derfor kan fortsætte.

Spørgsmål 202:

Kan ministeren bekræfte, at indholdet af et restriktivt skøn bl.a. vil være en stramning af muligheden for adgang til hjælp til afdrag på video, bil, båd, sommerhus, TV og køleskab?

Svar:

I det kommende cirkulære om kontanthjælp vil det blive indskærpet, at der ved skønnet over rimeligheden af løbende udgifter til afdrag må lægges vægt på, at der ikke kan ydes hjælp efter *bistandslovens* § 37 til betaling af forbrugsgoder, som lønmodtagere under den nuværende økonomiske stramning har vanskeligt ved at anskaffe.

Dette vil blive belyst ved vejledende eksempler som de i spørgsmålet angivne. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at afdrag på videoanlæg og både heller ikke efter de hidtil givne retningslinjer har kunnet anses for rimelige faste udgifter.

Herudover vil der i det kommende cirkulære blive givet retningslinjer for stramning af praksis vedrørende hjælp efter § 40, stk. 1, til enkeltudgifter og hjælp efter § 46, stk. 1, til udgifter vedrørende syge- og tandbehandling, der ikke dækkes af anden lovgivning. Også disse retningslinjer vil blive belyst ved eksempler.

Spørgsmål 204:

Der ønskes en uddybning af 1. afsnit i svaret på spørgsmål 186 og 187, hvor formanden for Kommunernes Landsforening har »været inde på« en regel om nedsættelse af hjælpen efter § 37.

Svar:

Socialministeriet har fra Kommunernes Landsforening modtaget manuskriptet til en tale, som landsforeningens formand, borgmester Evan Jensen, holdt ved et møde i Kom-

muneforeningen i Ribe amt den 8. september 1982.

Det fremgår heraf, at formanden efter en omtale af de stigende kontanthjælpsudgifter sagde følgende:

»Der kan sættes ind på flere måder i kommunerne over for denne udvikling på kontanthjælpsområdet. Her kan blandt andet komme på tale at gennemføre:

- En bedre og systematisk opfølgning af de enkelte kontanthjælpssager.
- En begrænsning i de såkaldte engangsydelser efter bistandslovens § 40, stk. 1.
- En effektivisering af kommunernes inkasovirksomhed omkring kontanthjælp, som er ydet mod tilbagebetaling.

En mere grundlæggende ændring af udgiftsudviklingen nødvendiggør imidlertid initiativer fra regeringens side. Her kunne eventuelt være tale om:

- En nedsættelse af underholdsbeløbet fra de nuværende 90 pct. af folkepensionens grundbeløb til f.eks. 80 pct.
- En stramning af reglerne således, at unge under 21 år ikke kan modtage kontanthjælp, men kun statens uddannelsesstøtte og anden uddannelses-/beskæftigelsesstøtte.
- Indførelse af en regel om, at en klient kun i et nærmere fastsat tidsrum er berettiget til at få den højeste hjælp, der kan udbetales i henhold til § 37.
- En stramning af reglerne omkring tilbagebetaling af kontanthjælpen, herunder reglerne for hjælp til betaling af terminsudgifter.«

Spørgsmål 205:

Der ønskes præciseret, hvor Kommunernes Landsforening i sin skrivelse går ind for, at hjælpen efter § 37 nedsættes til § 43-niveau efter 9 måneders forløb, jfr. svaret på spørgsmål 186 og 187.

Svar:

I skrivelse af 22. oktober 1982 fra Kommunernes Landsforening er side 2 ad § 1, nr. 6, bl.a. anført følgende: »Efter dette forslag indføres en varighedsbegrænsning på 9 måneder for forbigående hjælp efter § 37. Landsforeningen skal henstille, at det i stedet overvejes, at personer, der falder for varighedsbegrænsningen, ikke overføres til varig